

Nostre Ideal

PUBLICACIÓ DE CULTURA

Redacció i Administració:
Jaume I. 98

Número solt 15 cts. — Subscripció
anual 1'50 ptes. — Subscripció men-
sual amb dret als sorteigs de llibres
1 pta.

Dels treballs publicats en són
responsables llurs autors

Posem Catalunya en bones mans

Diumenge vinent serà un dia històric per a la nostra terra. Per primera vegada, per mitjà del sufragi universal el poble català triarà el seu propi govern; el govern que haurà d'organitzar la vida interior de Catalunya.

I en l'establiment d'Un Estat passa com en l'establiment d'una indústria: cal més atenció, preparació, perícia i intel·ligència per a muntar-la i posar-la en marxa, que per a fer continuar després aquesta marxa.

Molts ulls d'Espanya i de fora Espanya estan fets en nosaltres, per veure com ens sortirem de la prova a què l'aprovació de l'Estatut ens sotmet.

La nau de Catalunya va a sortir del port on fa més de dos cents anys era amarrada per a fer via cap a la seva grandesa. Però ha de fer el camí per ua mar pleja d'esculls i de perills i cal posar el timó a mans de bons capitans i timoners.

Del fet que uns hagin estat els que han trencat les cadenes que d'altres ja havien aprimat, no se n'ha pas de concloure que siguin ells els capitans i timoners que per a portar la nau al port desitjat ens convenen.

No ens convenen els homes que amb una imprudent campanya separatista provocaren una tempestat d'odis contra la nostra terra, tempestat que es descarregà perseguint, durant els set anys de la Dictadura, les nostres aspiracions. No ens convenen homes que quan més que mai és convenient la concòrdia entre tots els catalans, l'avinença entre tota la tripulació, provoquen lluites entre nosaltres i no saben mantenir-se per sobre els bàndols; imposar la unió; no ens convenen

homes que cap prova no han donat de saber administrar.

Per a bons capitans i timoners ens convenen homes prudents, assenyats, que pels seus estudis i la seva pràctica sàpiguen orientar-se; que coneguin bé els esculls i perills de la mar de la política; que en lloc de provocar la divisió entre la tripulació de la nau, entre els habiatnats de Catalunya, sàpiguen agermanar-la i fer-la treballar a la una, en l'obra de portar-la a port. Ens convenen homes que sàpiguen administrar i fer arribar les provisions.

Els homes de la Lliga foren els que, fent-se i tot impopulars, quen els catalanistes, amargats, ens sentíem inclinats al separatisme, ens senyallaven el camí, que el temps ens ha demostrat ésser el veritable, per a arribar a assolir el reconeixement de la personalitat de Catalunya; el de la concòrdia amb Espanya. Ells saberen fer participar coralment en l'obra de la reconstrucció de Catalunya a tots els partits catalans, quan la Mancomunitat, i saberen fer miracles amb els mitjans mitjans econòmics amb què comptava aquest gloriós organisme català.

Diumenge, lector, has d'ésser un dels que han de triar els timoners de Catalunya. Fes com si de tu sol depengués. Posa-la en bones mans.

JOSEP SANS I ROSSELL

La incultura d'alguns

Estrany sembla que l'apassionament per un ideari pugui portar avui dia a cometre actes d'una incultura tal, que, qualsevol espectador que ho presenciï no pot arribar a capir com és possible que uns individus que han anat a l'escola, on indubtablement els han ensenyat a comportar-se dignament a la via pública, es dediquin a unes hores, no gaire propícies, a promoure escàndols.

que a cap fi no condueixen, únicament per a pertorbar la bona impressió causada pel míting celebrat en el local Ateneu, per l'Associació Catalana, en el qual parlaren eminents oradors de la Lliga Regionalista.

Aquests joves —puix joves eren— amb tota seguretat devien creure que, cridant fins a esdevenir afònics, aconseguirien refredar l'entusiasme dels que sortien de l'acte. Potser estaven encertats, però més és de creure el contrari, car pocs serien els que no es sorprengueren d'evēure'ls com malgastaven inútilment el temps i les forces, perquè sempre s'ha vist que no és el que més crida el que té raó.

Es més digne l'home que sap respectar les idees del pròxim que aquell que s'enfutisma perquè el seu contrincant obté un avantatge que ell no aconseguí. Es més probable de conquerir les simpaties per a la causa que es defensa, discutint-les raonadament, que cridant desaforadament per a assolir-ho.

Es indubtable que ells sobrerament sabien que no es comportaven tal com tot ciutadà ha de comportar-se, puix no cal més que imaginar-se que hauria passat si, anàlogament i vuit dies abans, un grup contrari a la seva ideologia s'hagués situat davant el local de la Cooperativa Obrera.

Dies enrrera aparegué a la nostra vila un manifest dirigit a la joventut de Mollet, en el que signaven alguns dels alludits anteriorment, en el qual ens deien que sentien bategar dintre seu uns sentiments patriòtics i humans impulsats per nobles ideals; que, al seu entendre, política és l'exercici que requereix uns drets i uns deures, que es basen en el desinterès i sacrifici per a millorar l'esperit cívic i afinar la sensibilitat ciutadana. Doncs bé, si d'això en diuen sentiments patriòtics i humans, si els nobles ideals els han d'impulsar a cometre aquestes nicieses; si millorar l'esperit cívic i afinar la sensibilitat ciutadana, amb sacrifici, sense interès, és això. ¿què seria, doncs, si no fossin posseïts de tan belles penses?

No serà aquest el camí més propi per a captar-se adeptes, ans al contrari, i no obstant ésser tauta que més pot afavorir-nos que perjudicar-nos, hem de reconèixer que no són procediments propis de qui presum de cultura, perquè és demostrar que no es coneix la significació d'aquest mot, i no cal que ens allarguem continuant ocupant-nos d'aquest assumpte, perquè no serà des d'aquí que es convenceran d'ela incivilitat de la seva conducta i perquè esperem que aquell seny

tan pregonat s'imposarà cada dia més en bé del bon nom de Mollet.

J. O. L.

La conferència del Sr. Turull

A la nit del dia 25, davant un auditori que omplena completament el local de l'«Associació Catalana», donà la seva anunciada conferència el senyor Joan B. Turull, sobre el tema «Aspectes de la concòrdia i la comprensió i l'Estatut de Catalunya».

Dedicà la primera part a fer un resum de la Història de la nostra terra i feu parar l'atenció en el fet de que d'ençà de la nostra unió amb Espanya, de les lluites armades que sostingué contra l'assimilisme castellà, sols en la guerra contra Felip, dita dels Segadors, Catalunya sortí indemne en les seves llibertats.

Lò més prudent és doncs prescindir de les revoltes violentes i cercar el reconeixement dels nostres drets pel camí de la concòrdia i de la comprensió.

Féu un elogi de l'obra patriòtica d'En Cambó i principalment del seu celebrat llibre «Per la Concòrdia», llibre, digué, que tots els catalans haurien de llegir.

Aquest mitjà pacífic preconitzat per En Cambó i pel conferenciant, ha donat ja resultats ben aprofitables amb l'aprovació de l'Estatut. Seguint practicant-lo arribarem al reconeixement de la plena autonomia de la nostra terra.

Alabà la política seria, patriòtica i assenyada de la Lliga Regionalista.

En acabar el senyor Turull la seva disertació fou molt aplaudit i felicitat.

Les eleccions catalanes

Als que tenim ben arrelat els sentiments catalanistes, ens produeix satisfacció veure com el poble català vibra aquests dies preparant-se per a elegir el seu primer Parlament. Però, francament, la nostra satisfacció hauria estat molt major si hi hagués hagut més seny i patriotisme en els que han disposat la manera a fer-les.

Nosaltres hauríem volgut que el nostre Parlament hagués estat la representació exacta del pensar, del sentir i del voler del poble de Cata-

lunya en els seus diferents matisos, i això s'hauria assolit donant a cada partit la representació que li hagués correspost per la força electoral que hagués demostrat, és a dir, adoptant la representació proporcional.

D'aquest sistema de representació tothom, en principi, n'és partidari a Catalunya; però creient l'Esquerra, a l'hora d'adoptar-lo (ara, si es dona compte de la seva davallada, potser pensaria altrament) que fóra ella la que tindria més vots, en el seu desmesurat afany d'agavellament de càrrecs, influi perquè fos adoptat el sistema majoritari, amb la disposició feixista que siguin per a la majoria el 80 per 100 dels llocs, i el 20 per 100 per a la minoria. Així, per exemple, de les deu o dotze candidatures que es presenten per la ciutat de Barcelona, solament dues podran tenir representació en el Parlament, amb 19 diputats la una i 5 l'altra. No hi podran ésser representats els milers i milers d'electors que votaran les altres, i això serà de doldre.

La representació proporcional hauria portat el gran avantatge que la lluita electoral s'hauria acabat sense haver-hi vencedors ni vençuts. Tothom s'hauria quedat amb la part que en justícia li corresponia.

El descrèdit de l'Esquerra és, però, tan creixent que avui és molt probable que sigui ella la víctima principal de la seva cobdícia. Tots hem de lluitar perquè així sigui, demostrant que Catalunya vol viure un veritable règim democràtic.

Si aquest cas arriba, la Lliga influirà perquè el Parlament duri sols el temps necessari per a aprovar les lleis fonamentals de la nostra terra i, a no trigar, en sigui convocat un de nou on hi siguin representats justament tots els partits d'una mica d'importància.

També lamentem que, per conveniències de l'Esquerra, no puguin prendre part en l'elecció de les nostres Corts Constituents, les dones catalanes que tant demostraren, quan el Plebiscit per l'Estatut, com s'intressen pels interessos de Catalunya.

I voldríem —perquè no dir-ho?— veure, en aquesta ocasió, el poble català, tot el poble català, en un grau més avançat encara de cultura política. Voldríem que ja a cap català no se li acudís d'anar a pertorbar els actes dels adversaris polítics; que cap propagandista no fes ús de l'insult de la calúnnia com a armes electorals, i que tothom demostrés d'esperit d'acatar, sigui quina sigui, la decisió del poble.

Reflexions

També en els mítings, no sols en les paraules, sinó també en els fets, es veu la diferent manera d'ésser dels homes de la Lliga dels de l'Esquerra.

En els mítings esquerrans, a Mollet ho podem ben dir, és rar que hi acudeixin tots els oradors anunciats. I no manquen mai excuses per a disculpar llur absència.

En canvi, en els de la Lliga, donant una prova de la major formalitat i serietat de la seva gent, s'hi presenten sempre tots els que s'han publicat. Excepció, és clar, del cas raríssim que un contratemps insuperable ho impedeixi.

* * *

Una pregunta:

Per a cobrir les places supèrflues creades pels regidors de l'Esquerra i els radicals, a l'Ajuntament de Barcelona, ¿a qui s'ha col·locat? Als humils, de què tant parla el senyor Macià en temps d'eleccions, o als que han tingut cinc, sis o set mil pessetes per a comprar l'empleu?

* * *

Una paradoxa:

En les eleccions de diumenge i a la nostra circumscripció, els esquerrans estaran molt més satisfets si donen tres vots a la candidatura carlina que no pas que en donen un a la candidatura de la Lliga.

* * *

Es contenen coses grosses de l'Ajuntament de Barcelona, administrat per l'Esquerra i els radicals.

S'explica que s'ha nomenat per oficial segon d'una oficina un individu que no sap llegir ni escriure; per a mecanògrafa, una noia a qui ha calgut donar tres mesos de permís per a aprendre de lletra; a unes altres mecanògrafes, perquè no hi ha màquines, etc., et.

Els esquerrans no volen que hom els faci culpables del vergonyós trafiqueig d'empleus. Però s'ha dit amb molta raó que si, juntament amb els lerrouxistes, no haguessin creat —ells saben amb quin fi— centenars de places supèrflues, no hauria tingut vida una agència de compra i venda d'empleus municipals. Ningú no pensa a fer-ne responsable la minoria regionalista, que votà contra aquests nomenaments.

Pobra Catalunya, si ha de sofrir la mateixa administració la Generalitat!

Amics escaquistes

No us podeu imaginar la satisfacció que he sentit en veure el gran interès i entusiasme que s'ha demostrat al començament del segon campionat.

L'espectació i els resultats del primer torn fan innecessària en aquesta ocasió la meua humil opinió, però, no obstant, m'atreveixo a formar-la.

Es evident que el nostre joc ha aconseguit un increment considerable d'ençà vint mesos, o sigui des de que a la nostra vila es fundà la «Penya d'Escacs Mollet». Una prova d'això és l'elevat nombre de jugadors que s'han inscrit en l'esmentat campionat, entre ells dues entusiastes senyorettes, Na Montserrat Puigcercós i Na Winnie Ortega, les qual, malgrat llur curta actuació, prometen reunir condicions suficients per a adjudicar-se un dels primers llocs de dintre llur categoria.

Ara em permetré exposar, sota el meu petit criteri, les característiques d'alguns jugadors, segons he pogut anar observant durant el temps de vida de la Penya.

De la categoria A.—Francesc Cardona, campió del primer Campionat, està bastant alarmat, puix he observat que reconeix que Pere Soler i Josep Almeda reuneixen un joc estratègic en el que es refereix a la teoria i pràctica, molt elevat. Després els segueix Ramon Vila, que amb el seu joc impulsiu i ràpid, es fa perillós; Josep Gaspà, Antoni Aloy, J. Jornet i E. Roses, s'han presentat molt més entrenats que l'any passat i amb ganes de donar sorpreses. A més, són dignes de menció els novells jugadors Vicenç Sans, Navid Nofreries i Bru Soler, que degut al seu gran entusiasme, han adquirit el joc necessari per a poder ingressar en les nostres files. I Santiago Gimeno es conserva tan inofensiu, però disposat a fer la

trabanqueta amb els tres jugadors que he mencionat primer.

De la categoria B.—Els jugadors que es destaquen més són Joan Domènech, Josep Fuertes i Pere Solé; així no vol dir que als jugadors A. Martí, Jaume Sellarés, Jaume Cordon i Jacint Colomers els guanyin moltes partides, car tots reuneixen les condicions per pertanyer a l'esmentada categoria.

De la categoria C.—Els jugadors més destacats, junt amb les esmentades senyorettes, són N'Antoni Corts, En Josep Gimeno, En Alfons Falguera i En Francesc Turu. Els jugadors En Ramon Gomez, En Vicenç Dalmau, En Francesc Casaluga i N'Andreu Ambrós, prometen ésser uns bons jugadors en l'esdevenidor.

SANTIAGO GIMENO

PENYA D'ESCACS MOLLET

Com diu el senyor S. Gimeno, el dia 7 del corrent es comença el segon campionat amb gran expectació i entusiasme, quedant els resultats de la manera següent: De la categoria A, guanyaren Vicenç Sans, J. Almeda, Josep Gaspà i Antoni Aloy. Entaulant Santiago Gimeno i Ramon Vila. La partida de Pere Ller - F. Cardona, quedà ajornada.

De la categoria B guanyaren J. Domènech, i varen fer taules J. Colomer i J. Sellarés, quedà ajornada la partida de J. Fuertes - Cordon.

De la categoria C guanyaren Winnie Ortega, Montserrat Puigcercós, J. Gimeno, F. Turu i Vicenç Dalmau.

Des d'aquestes ratlles ens plau felicitar a tots i en especial a les simpàtiques senyorettes, per la seva entusiasta afició i col·laboració.

EL CONSELL DIRECTIU

Un miting memorable

Mai no havia tingut lloc a Mollet un miting de la importància del comarcal que, a la sala de l'Ateneu, celebrà l'«Associació Catalanista», a la nit del dijous, dia 27 del passat mes.

En cap ocasió miller que en aquesta es pot dir que aquesta es pot dir que fou un ple a vessar. Ni l'escenari, ocupat per centenars de persones, ni la gran sala de l'Ateneu, ni la seva avantsala, foren suficients per a contenir la gentada que desitjava oir la paraula prestigiosa dels oradors de la Lliga. Altaveus a propòsit, permeteren que molts la poguessin sentir des del vestíbul i des del cafè.

I una bona part d'aquesta gent era de vallesans de fora Mollet; però en la seva majoria, encara que sàpiga greu als de l'Esquerra, era composta de convilatans nostres.

Per manca d'espai, i perquè la quasi totalitat dels nostres lectors ja tingueren el goig de sentir-los, no repetirem aquí el que els oradors digueren. Sols direm que el públic pogué donar-se compte que si la majoria dels oradors que en aquests darrers anys ens han visitat eren sembradors de tempestats, les paraules conscients dels nostres són dites per a portar la concòrdia, la pau i la prosperitat.

En l'acte hi regnà un gran entusiasme. El gran nombre de sindicalistes que l'hooraren amb la seva presència, saberen escoltar amb respecte idees diferents a les seves. No sabé portar-se tan correctament una petitíssima part dels esquerrans.

Secció d'Esports

ESPORTISTES

Aquesta comissió d'esports, o sigui la de l'Associació Catalanista, ha acordat prendre part en el Campionat Català d'enguany del noble joc que s'anomena Basquet-Ball. El motiu d'aquesta decisió ha estat per veure si en aquesta bonica i esportiva vila de Mollet fa forrolla aquest bonit joc, car creiem que és un dels esports més complets dels que s'introdueixen a casa nostra, puix en ell actuen tots els membres del jugador: els braços en primer terme; el cos pel fons, com esportivament es diu, i les cames pel lleuger i ràpid que sempre cal anar.

Per aquestes raons ens hem federat i la Federació ha permès que prenguéssim part en la III Divisió del Campionat Català, junt amb altres clubs que ja fa temps que estan dintre aqueixa Divisió.

Nosaltres, però no prenem pas part en aquest torneig, amb la convicció de que hem d'ésser els guanyadors, puix hi han equips molt potents i molt bregats en aqueixes lluites campeonils. Nosaltres ho fem per veure si es fan adeptes a aquesta classe d'esport.

Els nostres jugadors faran tot el que podran, puix d'entusiasme no els en falta. Ara el que falta és joc, i per això varem demanar entrar en la III Divisió, car en ella hi han equips forts i és amb ells on es pot aprendre a jugar bé.

Els jugadors que defensaran els nostres colors seran els següents: P. Carreras, J. Casals, C. Sans, J. Tugas, C. Sans, J. Lluch, J. Salomó, R. Gómez, B. Font, E. Camp, J. Mutgé i C. Sanz. Amb aquests elements formarem dos equips A i B. L'equip A pendrà part en el grup dels primers i el B en el dels segons, jugant els diumenges al matí, a les deu els segons equips i a les onze els primers. L'entrada al camp serà lliure per a tothom, però es demana que en justa correspondència el públic tracti respectuosament a l'àrbit i a tots els jugadors fent per manera que si no ens podem lluir amb el joc almenys els visitants forasters s'emportin una bona impressió de l'educació del poble de Mollet.

Esperem veure correspostos els desitjos d'aquesta Comissió i agraint per endavant al públic que tingui l'amabilitat de honrar-nos amb ses visites.

Per la Comissió d'Esports,

Vicents Torrents

Delegat de Basquet.

N. B.—Es passaran programes avisant el dia del començament del Campionat i donant més detalls.

Els partits que s'han fet durant el temps transcorregut des del nostre darrer número, són els següents:

Dia 23 d'octubre: F. C. Badalona — Associació, 1 a 4, equips B.

F. C. Badalona — Associació, 12 a 9, equips A.

Dia 30 d'octubre: Associació — F. C. Badalona, 8 a 16, equips A.

Associació — F. C. Badalona, 18 a 20, equips A contra Selecció.

Dia 13 novembre: F. J. C. de Badalona — Associació, 20 a 10, equips A.

Tots els partits foren jugats en el camp del club nomenat en primer terme.

Sorteig per als nostres subscriptors

Set premis

Tindrà lloc el tercer diumenge del mes de desembre, dia 18, prenent per base els números dels rebuts del mes de novembre.

Premis

Primer: «L'esperit del Dret públic català», per F. Maspons i Anglasesell.

Segon: «El Ramaiana», adaptació de C. A. Jordana.

Tercer i quart: «El Corpus de Sang», per A. Rovira.

Del cinquè al setè: «Els tres honrats pintaires», per G. Keller.

En el vinent número donarem compte del sorteig d'aquest mes que ha de tenir lloc el vinent diumenge.

Noticiari

Divendres proppassat el senyor Arcadi Viñas, director de l'Acadèmia Mollet, donà a l'estatge social d'«Art i Esport», la seva anunciada conferència sobre «L'Art humà a la Prehistòria», referint-se exclusivament a la Península Ibèrica, esmentant d'una faisó particular la part corresponent a Catalunya.

Després d'establir la diferència entre l'art utilitari, del qual l'home ha deixat restes abundoses, i l'art pròpiament dit, del qual ja no n'hi han tantes, feu observar que de l'home primitiu, prehistòric, ens resten l'art mobiliari i l'art rupestre.

Del primer féu remarcar, que si bé és poc ço que s'ha trobat, és d'un realisme sorprenent, tenint en compte els mitjans de que l'home disposava. De l'art rupestre —pintura sobre pedra— féu

veure al nombrós auditori la diferència entre l'art rupestre del Nord i el del Sur i Est. El del N. és solament d'animals i dintre de grutes molt profundes, a l'ensem que naturalista. El del S. i E. és dinàmic, expressionista, de conjunt i complement humà. Les pintures o gravats d'aqueixa Zona són gairebé a l'aire lliure.

En acabar féu observar que degut als treballs d'En Bosch Gimpera sobretot, hi ha poc a descobrir a la nostra terra, però que no obstant l'excurcionista no pot donar per exhaurides encara les troballes i pot treballar per a que no resti cap recó de Catalunya que sigui desconegut per a la ciència prehistòrica catalana.

El senyor Viñas fou molt aplaudit en finalitzar la seva interessant conferència.

«Art i Esport» té anunciada pel dia 25, a les nou del vespre, una conferència sobre «Les col·lectives a l'aire lliure, com a mitjà d'art i esport», a càrrec del senyor Josep Riquer; pel dia 27 una visita col·lectiva a la Mentora Alsina, i a l'emissora del Tibidabo; pels dies 22 i 29, a les nou del vespre, unes «Converses fotogràfiques», a càrrec del soci senyor Joan Enrich, i prepara pel mes de desembre un curs de català elemental a càrrec del senyor Joan Mayol.

El ministre de la Governació ha dit solemnement a les Corts que està disposat a garantir la puresa i la legalitat de les eleccions catalanes i que castigarà a qui calgui i per alt que sigui.

MOLLETANS:

Voteu la candidatura

de

Concòrdia Ciutadana